

JEANNE-MARIE
LEPRINCE DE BEAUMONT

Gražuolė ir Pabaisa

ILIUSTRAVO MANUELA ADREANI

Gražuolė ir Pabaisa

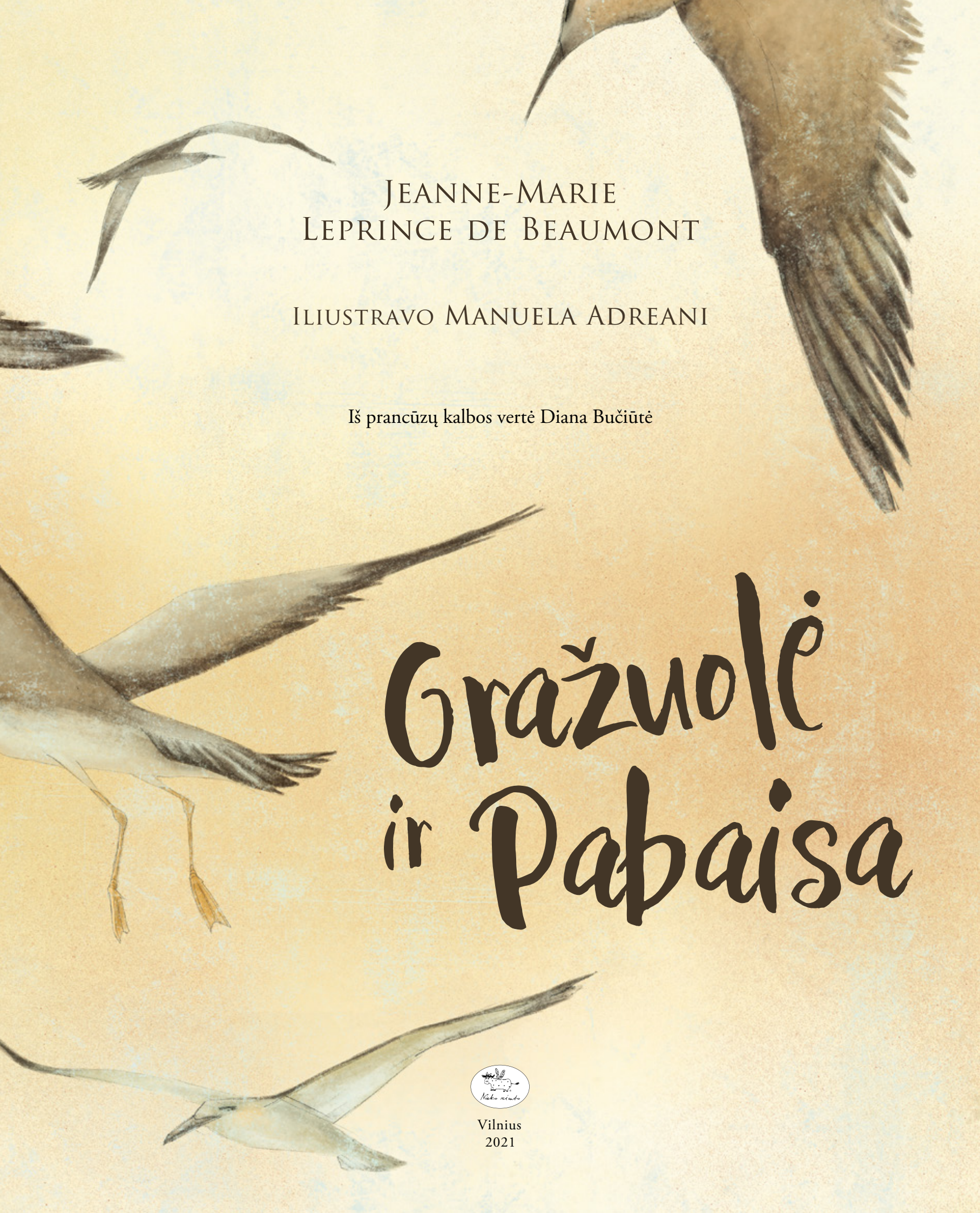

Versta iš:
Jeanne-Marie Leprince de Beaumont
CONTES DE FÉES
La Bibliothèque électronique du Québec

Tekstas, Jeanne-Marie Leprince de Beaumont
Iliustracijos, Manuela Adreani
© *White Star s.r.l.*, Milanas
White Star Kids® yra registruotas *White Star s.r.l.* leidybos ženklas.
Pirmą kartą su šiomis iliustracijomis 2015 m. išleido
White Star s.r.l. Piazzale Luigi Cadorna, 6
20123 Milan, Italija.
www.whitestar.it
Išleista susitarus su *White Star s.r.l.*, Novara, Italija.
Visos teisės saugomos.
© Vertimas į lietuvių kalbą, Diana Bučiūtė, 2021
© Leidykla „Niekio rimto“, 2021

ISBN 978-609-441-740-5

The background of the cover is a light beige color with a subtle, mottled texture. Several birds are depicted in flight using soft watercolor washes. In the top right, a large bird's wing and tail are visible, with brown and tan feathers. In the top left, a smaller bird is shown in profile, flying towards the left. In the middle left, another bird is shown in flight, with its wings spread wide, showing a mix of brown and tan. In the bottom left, a fourth bird is shown in flight, with its wings spread, showing a mix of brown and tan. The overall style is artistic and elegant.

JEANNE-MARIE
LEPRINCE DE BEAUMONT

ILIUSTRAVO MANUELA ADREANI

Iš prancūzų kalbos vertė Diana Bučiūtė

Gražuolė ir Pabaisa

Vilnius
2021

Gyveno kartą nepaprastai turtingas pirklys. Jis turėjo šešis vaikus – tris berniukus ir tris mergaites. Kadangi buvo protingas žmogus, nieko negailėjo, kad jo vaikai būtų išsilavinę, todėl samdė jiems daug visokių mokytojų.

Visos jo dukterys buvo labai gražios, bet pirmiausia visi žavėdavosi jaunėle, ir kai ši buvo maža, nevadino jos kitaip, kaip tik Gražuolyte. Pravardė jai prilipo ir žadino seserims didžiulį pavydą. Toji jaunėlė buvo ne tik gražesnė už seseris, bet ir geresnė už jas. Abi vyresnėlės labai jau kėlėsi į puikybę, kad yra turtingos: vaidino damas ir nenorėjo, kad pas jas lankytųsi kitos pirklių dukterys, – troško tik kilmingųjų draugijos. Kiekvieną mielą dieną jos eidavo į pokylius, į teatrus arba pasi vaikščioti ir šaipėsi iš jaunesniosios sesers, kuri daugiausia laiko praleisdavo skaitydama geras knygas.

Kadangi visi žinojo, jog šios merginos pasakiškai turtingos, keli stambūs pirkliai paprašė jų rankos, bet abi vyresnėlės atsiskė pareikšdamos, kad niekada netekės, – nebent gautų kokį kunigaikštį ar bent jau grafą. O Gražuolė (kaip minėjau, toks buvo jaunėlės vardas) kuo mandagiausiai padėkojo tiems, kurie ketino ją vesti, bet pasakė esanti per jauna ir norinti dar keletą metų pagyventi su tėvu.

Netikėtai pirklys prarado savo turtą, ir jam liko tik namelis nuošaliame kaime, toli nuo miesto. Verkdamas jis pasakė vaikams, kad teks persikraustyti į tuos namus, ir jeigu jie plušės kaip valstiečiai, kaime išgyvens. Abi vyresniosios dukterys atkirto, kad nenori palikti miesto ir turi mylimųjų, kurie mielai jas vestų net ir nuskurdusias. Šios panelytės smarkiai klydo: kai tapo vargšėmis, tie mylimieji į jas nė kreiva akimi nebežiūrėjo. Kadangi tų pasipūtėlių niekas nemėgo, visi kalbėjo:

– Nėra ko jų gailėtis. Taip joms ir reikia. Mes patenkinti, kad jos nebegalės riesti nosies: tegu vaidina damas, ganydamos avis.

Bet apie jaunėlę žmonės sakė:

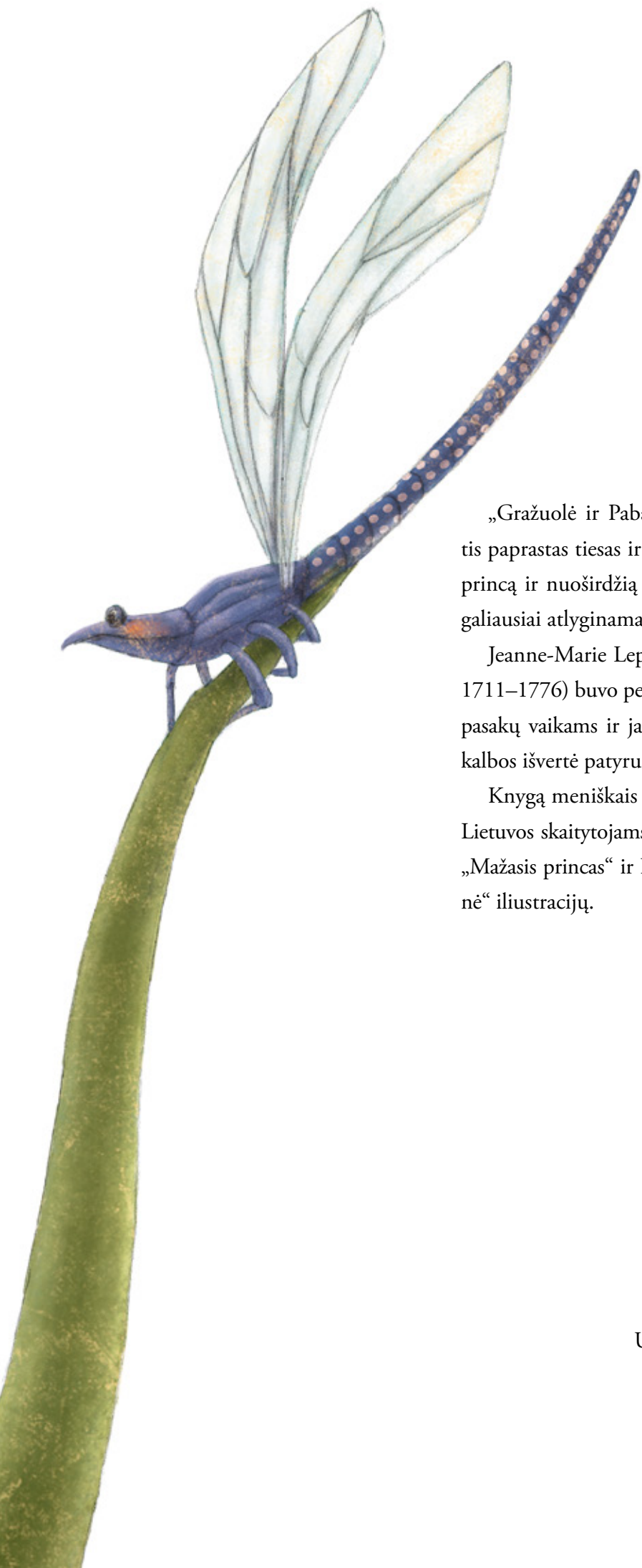
– Kaip gaila, kad Gražuolę ištiko bėda. Ji tokia gera mergaitė! Visada taip geraširdiškai šnekėdavo su vargšais, būdavo tokia švelni, tokia mandagi!

Netgi atsirado ne vienas didikas, kuris norėjo Gražuolę vesti, kad ir neturinčią nė skatiko. Bet ji sakė, kad nesiryžtų palikti vargšo tėvo nelaimėje ir kad važiuos kartu su juo į kaimą, bus jam paguoda ir padės dirbti.

Iš pradžių vargšė Gražuolė liūdėjo, praradusi turta, bet vėliau pasakė sau: „Jeigu ir verksiu, ašaros negražins to, ką turėjau. Reikia pamėginti būti laimingai be turto.“

Kai visa šeima persikraustė į kaimo sodybą, pirklys ir trys jo sūnūs ėmėsi dirbti žemę. Gražuolė, atsikėlusį ketvirtą valandą ryto, skubėdavo apruošti namus ir išvirti pietus šeimai.

„Gražuolė ir Pabaisa“ – visiems puikiai žinomas kūrinys, primenantis paprastas tiesas ir pamatines vertybes. Tai pasaka apie pabaisą paverstą princą ir nuoširdžią mergaitę, kuri jį pamilsta. Už kuklumą ir tyrą širdį galiausiai atlyginama, o už viską svarbiau – gėris ir teisingi pasirinkimai.

Jeanne-Marie Leprince de Beaumont (Žana Mari Leprens de Bomon, 1711–1776) buvo pedagogė, žurnalistė ir rašytoja. Ji yra daugelio klasikinių pasakų vaikams ir jaunimui autorė. Originalų pasakos tekstą iš prancūzų kalbos išvertė patyrusi vertėja Diana Bučiūtė.

Knygą meniškais piešiniais papuošė italų dailininkė Manuela Adreani, Lietuvos skaitytojams jau pažįstama iš Antoine'o de Saint-Exupéry knygos „Mažasis princas“ ir Hanso Christiano Anderseno pasakos „Sniego karalienė“ iliustracijų.

Redaktorė **Gražina Akelaitienė**

Korektorė **Eglė Devižytė**

Maketavo **Miglė Dilytė**

Tiražas 3000 egz.

Išleido leidykla „Nieko rimto“

Dūmų g. 3A, LT-11119 Vilnius

www.niekorimto.lt

Spausdino UAB BALTO print

Utenos g. 41A, LT-08217 Vilnius

Mergaitė buvo tokia graži, kad visi ją vadino Gražuole. Ji buvo dora ir kantri, niekada nesiskųsdavo ir be galo mylėjo tėvą, kuris kaip įmanydamas stengėsi pasirūpinti savo vaikų laime.

Kaip pasikeičia žmonių likimai praradus turtus?

Vieną dieną Gražuolės tėvas pasiklysta miške ir patenka į paslaptingus Pabaisos rūmus. Dosnusi padaras išgelbsti jam gyvybę. Tačiau nuskynęs rožę iš rūmų sodo, kad galėtų ją padovanoti dukteriai, tėvas užsitraukia Pabaisos pyktį.

Skaitytojus pakerės rūmuose vykstantys stebuklai, Pabaisos gerumas, Gražuolės kuklumas ir netikėta laimė.

Skaityk ir kitus klasikos kūrinius su Manuelos Adreani iliustracijomis!

www.niekorimto.lt

Užsuk, net jei tu ir ne vaikas

ISBN 978-609-441-740-5

9 786094 417405